

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

17. září 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Antidumping — Nařízení (ES) č. 661/2008 — Antidumpingové clo z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska — Podmínky pro osvobození — Článek 3 odst. 1 — První nezávislý odběratel v Unii — Nákup hnojiva s obsahem dusičnanu amonného prostřednictvím jiné společnosti — Propuštění zboží — Žádost o zrušení platnosti celních prohlášení — Rozhodnutí 2008/577/ES — Celní kodex — Články 66 a 220 — Omyl — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 251 — Kontrola po propuštění zboží“

Ve věci C-3/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tartu ringkonnakohus (Estonsko) ze dne 27. prosince 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 3. ledna 2013, v řízení

Baltic Agro AS

proti

Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (zpravodaj), C. Toader a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za estonskou vládu, M. Linntam a N. Grünberg, jako zmocněnkyněmi,
- za Radu Evropské unie S. Boelaert a M. Remmelgas, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s B. Byrnem, solicitor, jakož i G. Berrischem, Rechtsanwalt,
- za Evropskou komisi A. Stobiecka-Kuik a E. Randvere, jakož i B.-R. Killmannem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 3. dubna 2014,

* Jednací jazyk: estonština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu a platnosti nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. L 363, s. 1, dále jen „celní kodex“), nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), ve znění nařízení Komise (ES) č. 312/2009 ze dne 16. dubna 2009 (Úř. věst. L 98, s. 3, dále jen „nařízení č. 2454/93“), jakož i výkladu čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 661/2008 ze dne 8. července 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska v návaznosti na přezkum před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 a na částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 (Úř. věst. L 185, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45, a oprava v Úř. věst. 2009, L 339, s. 59), rozhodnutí Komise 2008/577/ES ze dne 4. července 2008 o přijetí závazků nabídnutých v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska a Ukrajiny (Úř. věst. L 185, s. 43, a oprava v Úř. věst. 2009, L 339, s. 59), článku 28 SFEU, článku 31 SFEU a článku 20 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Baltic Agro AS (dále jen „Baltic Agro“) a Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus (finanční a celní správa – finanční a celní úřad Východ, dále jen „MTA“) v otázce antidumpingového cla a daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) z dovozů dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska, které od ní byly vyžadovány po dodatečné kontrole.

Právní rámec

Celní kodex

- 3 Článek 66 celního kodexu stanoví:

„1. Na žádost deklaranta zruší celní orgány platnost již přijatého celní prohlášení, prokáže-li deklarant, že zboží bylo v celním prohlášení navrženo do daného režimu omylem nebo že vzhledem ke zvláštním okolnostem již zboží nemůže být propuštěno do celního režimu, do kterého bylo navrženo v celním prohlášení.

Pokud však celní orgány sdělily deklarantovi svůj úmysl provést kontrolu zboží, nebude žádost o zrušení platnosti celního prohlášení přijata, dokud kontrola nebude provedena.

2. Po propuštění zboží již nelze platnost celního prohlášení zrušit, kromě případů vymezených postupem projednávání ve výboru.

3. Zrušením platnosti celního prohlášení nejsou dotčeny platné předpisy trestního a přestupkového práva.“

- 4 Článek 220 odst. 2 tohoto kodexu stanoví:

„S výjimkou případů uvedených v čl. 217 odst. 1 druhém a třetím pododstavci se *dodatečně* zaúčtování neprovede, pokud

[...]

- b) částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo rozumným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení.

[...]

Nařízení č. 2454/93

- 5 Článek 251 nařízení č. 2454/93 zní následovně:

„Odchylně od čl. 66 odst. 2 [celního] kodexu může být platnost celního prohlášení zrušena po propuštění zboží za těchto podmínek:

- 1) Jestliže se prokáže, že zboží bylo v celním prohlášení omylem navrženo do celního režimu, který obsahuje povinnost zaplatit dovozní clo, namísto propuštění do jiného celního režimu, zruší celní orgány platnost celního prohlášení, je-li příslušná žádost podána ve lhůtě tří měsíců od přijetí celního prohlášení a pokud

- zboží nebylo použito jinak, než stanoví celní režim, do kterého mělo být propuštěno,
- zboží bylo v celním prohlášení navrženo k propuštění do jiného celního režimu, pro který splnilo všechny požadované podmínky a

a kde:

- zboží bylo okamžitě navrženo k propuštění do celního režimu, pro který bylo skutečně určeno.

Celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do tohoto jiného celního režimu nabývá účinku ke dni přijetí zrušeného celního prohlášení.

Ve výjimečných odůvodněných případech může celní úřad povolit prodloužení uvedené lhůty.

[...]

Nařízení č. 661/2008

- 6 Body 159 a 161 odůvodnění nařízení č. 661/2008 zní:

„(159) Aby byly Komise a celní orgány dále schopny účinně sledovat plnění závazku společnostmi, je osvobození od antidumpingového cla při předložení žádosti o propuštění do volného oběhu příslušným celním orgánům podmíněno i) předložením závazkové faktury, což je obchodní faktura obsahující alespoň údaje a prohlášení uvedená v příloze; ii) skutečností, že dovážené zboží je vyráběno, dodáváno a fakturováno přímo uvedenými společnostmi prvnímú nezávislému odběrateli ve Společenství; a iii) skutečností, že zboží deklarované a předložené celním orgánům přesně odpovídá popisu uvedenému v závazkové faktuře. Pokud nejsou tyto podmínky splněny, bude k okamžiku přijetí prohlášení k propuštění zboží do volného oběhu uloženo příslušné antidumpingové clo.

[...]

(161) Dovožci by si měli být vědomi, že celní dluh může vzniknout jako běžné obchodní riziko v okamžiku přijetí prohlášení k propuštění do volného oběhu, jak je popsáno ve 159. a 160. bodě odůvodnění, a to i pokud byl závazek nabídnutý výrobcem, od něhož přímo nebo nepřímo nakupovali, Komisí přijat.“

7 Články 1 a 2 nařízení č. 661/2008 ukládají konečná antidumpingová cla v různé výši na dovozy dusičnanu amonného a některých hnojiv a jiných výrobků obsahujících dusičnan amonný pocházejících z Ruska.

8 Článek 3 odst. 1 a 2 tohoto nařízení zní následovně:

„1. Dovoz, pro který bylo předloženo prohlášení k propuštění do volného oběhu, fakturovaný společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v rozhodnutí Komise 2008/577/ES ve znění pozdějších předpisů, je osvobozen od antidumpingového cla uloženého podle článku 2 pod podmínkou, že:

- je vyráběn, dodáván a fakturován přímo uvedenými společnostmi prvnímu nezávislému odběrateli ve Společenství a
- k tomuto dovozu je přiložena závazková faktura, což je obchodní faktura obsahující alespoň údaje a prohlášení uvedené v příloze tohoto nařízení, a
- zboží deklarované a předložené celním orgánům přesně odpovídá popisu uvedenému v závazkové faktuře.

2. Přijetím prohlášení k propuštění do volného oběhu vzniká celní dluh:

- pokud se ve vztahu k dovozu popsanému v odstavci 1 zjistí, že nebyla splněna jedna nebo více výše stanovených podmínek, nebo

[...]“

Rozhodnutí 2008/577

9 Rozhodnutí 2008/577 v bodě 21 odůvodnění uvádí:

„Aby Komise mohla účinně sledovat, zda společnosti závazky plní, bude osvobození od antidumpingového cla při předložení žádosti o propuštění do volného oběhu příslušným celním orgánům podmíněno i) předložením závazkové faktury obsahující alespoň údaje uvedené v příloze nařízení (ES) č. 661/2008 a v příloze nařízení Rady (ES) č. 662/2008 [...], ii) skutečností, že dovážené zboží je vyráběno, dodáváno a fakturováno uvedenými společnostmi přímo prvnímu nezávislému odběrateli ve Společenství, a iii) skutečností, že zboží deklarované a předložené celním orgánům přesně odpovídá popisu uvedenému v závazkové faktuře. Pokud tento typ faktury není předložen nebo pokud se faktura nevztahuje na výrobek předložený celním orgánům, bude splatná příslušná sazba antidumpingového cla.“

10 Tímto rozhodnutím Evropská komise odsouhlasila v souladu s čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), cenové závazky nabízené ruskými výrobci vyvážejícími dusičnan amonný, společnostmi „JSC Acron dále jen [Acron]“, Veliký Novgorod, Rusko a JSC Dorogobuž, Dorogobuž, Rusko, členy holdingové společnosti „Acron“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 11 V říjnu 2009 a v lednu 2010 nakoupila společnost Baltic Agro, která je usazena v Estonsku, 5 000 tun hnojiva s obsahem dusičnanu amonného prostřednictvím estonské společnosti Magnet Grupp OÜ (dále jen „Magnet Grupp“). Za tímto účelem uzavřely společnosti Magnet Group a Acron a společnosti Magnet Group a Baltic Agro několik kupních smluv. Na základě těchto smluv prodala společnost Acron 10 000 tun hnojiva s obsahem dusičnanu amonného společnosti Magnet Grupp a společnost Baltic Agro nakoupila od Magnet Grupp 5 000 tun tohoto zboží. Společnost Baltic Agro se ve smlouvách zavázala splnit celní formality týkající se daného zboží a zaplatit DPH.
- 12 Podle předkládajícího soudu v lednu a v únoru 2010 podali dva celní zástupci pět celních prohlášení týkajících se dovozu 1 751,5 tun hnojiva s obsahem dusičnanu amonného. Tato prohlášení uvádí ve dvou případech jako příjemce dováženého zboží společnost Baltic Agro a jako odesílatele Acron a ve třech zbývajících případech lotyšskou přepravní společnost Ventoil SIA.
- 13 Dne 1. března a 23. dubna 2010 podali uvedení celní zástupci k MTA žádost o zrušení platnosti těchto prohlášení s odůvodněním, že tato prohlášení uváděla jakožto příjemce zboží společnost Baltic Agro namísto společnosti Magnet Group.
- 14 Dne 3. března 2010 provedla MTA dodatečnou kontrolu pěti celních prohlášení, aby ověřila správnost celní hodnoty dováženého zboží, výpočtu i platby dovozního cla.
- 15 Dne 31. května 2010 vydala MTA na základě provedené dodatečné kontroly dva platební výměry, jimiž společnost Baltic Agro uložila zaplatit clo a DPH z dovezeného zboží, s tím, že podle ní nebyly splněny podmínky pro osvobození od antidumpingového cla ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008, tj. že společnost Baltic Agro nebyla prvním nezávislým odběratelem v Evropské unii.
- 16 Společnost Baltic Agro podala proti uvedeným výměrům žalobu na neplatnost k Tartu halduskohus (správní soud v Tartu), přičemž tvrdila, že využití jiné společnosti, a sice Magnet Grupp, jejímž prostřednictvím uskutečnila předmětné dovozy, bylo z fiskálního hlediska irelevantní.
- 17 Tartu halduskohus tuto žalobu zamítl dne 25. dubna 2011 s konstatováním, že společnost Baltic Agro neměla nárok na osvobození podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008, jelikož nenabyla dovážené zboží přímo od výrobce.
- 18 Dne 25. května 2011 se společnost Baltic Agro odvolala k Tartu ringkonnakohus (odvolací soud v Tartu) a navrhovala, aby bylo toto rozhodnutí zrušeno.
- 19 Předkládající soud si klade otázku, zda společnost Baltic Agro může uplatňovat osvobození od antidumpingového cla podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008, když není prvním nezávislým odběratelem v Unii. Tento soud se v tomto ohledu táže, zda první odběratel a dovozce musí být vždy jednou a též osobou, aby měl nárok na toto osvobození.
- 20 Uvedený soud se dále táže na důsledky nesprávného celního prohlášení. V tomto ohledu se ptá, zda byl postup, kdy celní orgán poté, co žalobkyně v původním řízení podala žádost o zrušení prohlášení, uvedená prohlášení akceptoval nebo je podrobil dodatečné kontrole, z jeho strany nesprávný, když uvedená žalobkyně umožnil využití postupu podle čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, který povoluje zrušení takových prohlášení, jako jsou prohlášení dotčená věci v původním řízení.
- 21 Předkládající soud se konečně táže, zda využití prostředníka, jako je společnost Magnet Grupp, k dovozu zboží do Unie nezakládá nerovné zacházení před zákonem, když dovozce, který takového prostředníka nevyužije, má nárok na osvobození od antidumpingového podle čl. 3 odst. 1 nařízení

č. 661/2008. Podle předkládajícího soudu je toto zacházení nepřiměřené a zakládá mezi dvěma dovozci nacházejícími se v téže situaci nerovnost v rozporu s unijním právem a jmenovitě článkem 20 Listiny.

22 Za těchto podmínek se Tartu ringkonnakohus rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Je třeba čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008 [...] vykládat v tom smyslu, že dovozce a první nezávislý odběratel [v Unii] musí být vždy jednou a touž osobou?
- 2) Je třeba čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008 [...] ve spojení s rozhodnutím č. 2008/577 [...] vykládat v tom smyslu, že osvobození od antidumpingového cla platí pouze pro takového prvního nezávislého odběratele [v Unii], který deklarované zboží před podáním celního prohlášení dále neprodal?
- 3) Je třeba vykládat ustanovení článku 66 celního kodexu [...] ve spojení s článkem 251 [...] nařízení č. 2454/93 [...] a dalšími procesními pravidly týkajícími se pozdějších úprav celního prohlášení v tom smyslu, že v případě uvedení nesprávného příjemce na prohlášení při dovozu zboží musí být umožněno zrušit na základě žádosti platnost celního prohlášení i po propuštění zboží a opravit údaj o příjemci, jestliže by v případě uvedení správného příjemce bylo třeba uplatnit osvobození od cla stanovené v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008 [...], nebo je za takových okolností třeba vykládat čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu [...] v tom smyslu, že celní orgány nemají právo provést dodatečné zaúčtování?
- 4) V případě záporné odpovědi na obě alternativy třetí otázky, brání ustanovení článku 20 Listiny [...] ve spojení s čl. 28 odst. 1 SFEU a článkem 31 SFEU tomu, aby na základě ustanovení článku 66 celního kodexu [...] ve spojení s článkem 251 nařízení č. 2454/93 [...] a dalšími procesními pravidly týkajícími se pozdějších úprav celního prohlášení, nebylo možno zrušit na základě žádosti platnost celního prohlášení i po propuštění zboží a opravit údaj o příjemci, jestliže by v případě uvedení správného příjemce bylo třeba uplatnit osvobození od cla stanovené v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008 [...]?“

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

- 23 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, kterými je třeba se zabývat najednou, je, zda musí být čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008 vykládán v tom smyslu, že společnost usazenou v členském státě, která koupila dusičnan amonný pocházející z Ruska prostřednictvím jiné společnosti, která je rovněž usazena v členském státě, za účelem jeho dovozu do Unie, lze považovat za prvního nezávislého odběratele v Unii ve smyslu tohoto ustanovení, takže má nárok na osvobození od konečného antidumpingového cla stanoveného tímto nařízením pro tento dusičnan amonný.
- 24 Na úvod je třeba uvést, že osvobození od antidumpingového cla lze přiznat pouze v konkrétně stanovených případech za určitých podmínek, a jde tedy o výjimku z běžného režimu antidumpingového cla. Ustanovení zakotvující takovou výjimku tudíž musí být vykládána restriktivně (obdobně viz rozsudky Söhl & Söhlke, C-48/98, EU:C:1999:548, bod 52, jakož i Isaac International, C-371/09, EU:C:2010:458, bod 42).
- 25 Podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008 mohou být dovozy odsouhlasené Komisí osvobozeny od antidumpingového cla, pokud jsou ve vztahu k těmto dovozům splněny tři kumulativní podmínky stanovené v uvedeném článku 3. Zaprvé je dovážené zboží vyráběno, dodáváno a fakturováno vyvážejícími společnostmi přímo prvnímu nezávislému odběrateli v Unii. V tomto ohledu čl. 3 odst. 1

první odrážka tohoto nařízení výslovně vyžaduje za použití výrazu „přímo“ úzkou vazbu mezi společností odpovědnou za výrobu, dodání a fakturaci dováženého zboží a prvním nezávislým odběratelem v Unii.

- 26 Zadruhé dovozy, které mohou být takto osvobozeny, musí být doloženy závazkovou fakturou, což je obchodní faktura obsahující alespoň údaje a prohlášení uvedená v příloze k nařízení č. 661/2008.
- 27 Zatřetí deklarované zboží předložené celním orgánům musí přesně odpovídat popisu na závazkové faktuře, a splňovat tedy podmínky uvedené v předchozím v bodě.
- 28 Článek 3 odst. 2 uvedeného nařízení dále upřesňuje, že celní dluh vzniká přijetím prohlášení k propuštění do volného oběhu, pokud se ve vztahu k dovozu popsanému v odstavci 1 tohoto článku zjistí, že nebyla splněna jedna nebo více podmínek stanovených v uvedeném odstavci 1.
- 29 Článek 3 nařízení č. 661/2008 musí být vykládán ve světle bodu 159 odůvodnění téhož nařízení, který stanoví, že aby byly Komise a celní orgány dále schopny účinně sledovat plnění závazku společnostmi, je osvobození od antidumpingového cla při předložení žádosti o propuštění do volného oběhu příslušným celním orgánům podmíněno požadavky stanovenými v tomto článku. Pokud nejsou tyto podmínky splněny, bude k okamžiku přijetí prohlášení k propuštění zboží do volného oběhu uloženo příslušné antidumpingové clo.
- 30 Jak dále uvedl generální advokát v bodě 33 stanoviska, požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1 první odrážce nařízení č. 661/2008 ve spojení s uvedeným bodem odůvodnění jsou odůvodněny úvahami souvisejícími s dohledem Komise a příslušných orgánů členských států nad dodržováním přijatých závazků.
- 31 Jak přitom vyplývá ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, společnost Acron podle všeho zboží dotčené ve věci v původním řízení nefakturovala a nedodala společnosti Baltic Agro přímo, jelikož posledně jmenovaná společnost zboží nekoupila přímo od společnosti Acron, jejíž závazek Komise v nařízení č. 661/2008 odsouhlasila, a koupila pouze část zboží, které Acron prodala společnosti Magnet Grupp, ačkoli společnost Baltic Agro byla v celních prohlášeních uvedena jako příjemce veškerého zboží prodaného společností Acron. Za takových okolností nelze mít za to, že byla první podmínka stanovená v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008 splněna, takže osvobození od antidumpingového cla zavedené tímto nařízením se neuplatní.
- 32 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na první a druhou předběžnou otázku odpovědět tak, že čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že společnost usazenou v členském státě, která koupila dusičnan amonný pocházející z Ruska prostřednictvím jiné společnosti, která je rovněž usazena v členském státě, za účelem jeho dovozu do Unie, nelze považovat za prvního nezávislého odběratele v Unii ve smyslu tohoto ustanovení, takže nemá nárok na osvobození od konečného antidumpingového cla stanoveného tímto nařízením pro tento dusičnan amonný.

Ke třetí otázce

- 33 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 66 a čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby celní orgán provedl dodatečnou kontrolu antidumpingového cla, pokud byly žádosti o zrušení celních prohlášení jako za okolností ve věci v původním řízení podány z důvodu, že v nich bylo uvedeno nesprávné jméno příjemce, a tento orgán uvedená prohlášení přijal nebo provedl kontrolu po obdržení uvedených žádostí.

- 34 Zprv je třeba uvést, že podle článku 66 celního kodexu lze žádost o zrušení přijmout, prokáže-li deklarant, že zboží bylo v tomto celním prohlášení navrženo do daného celního režimu omylem nebo že již nemůže být propuštěno do celního režimu, do kterého bylo navrženo v celním prohlášení. Podle téhož článku lze uvedené prohlášení zrušit po propuštění zboží pouze ve vymezených případech uvedených zejména v článku 251 nařízení č. 2454/93.
- 35 Zadruhé čl. 220 odst. 2 písm. b) uvedeného kodexu upřesňuje, že se dodatečné zaúčtování cla plynoucího z celního dluhu neprovede, pokud částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo rozumným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře.
- 36 V tomto případě ze spisu nevyplývá, že by se za okolností ve věci v původním řízení měly články 66 a 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu uplatnit.
- 37 Co se týče článku 66 celního kodexu, společnost Baltic Agro podle všeho netvrdila, že zboží navrhla do celního režimu odpovídajícího celním prohlášením dotčeným v původním řízení omylem. Jak generální advokát uvedl v bodech 46 a 47 stanoviska, článek 66 celního kodexu se za takových okolností nepoužije.
- 38 Co se týče čl. 220 odst. 2 písm. b) uvedeného kodexu, je třeba zdůraznit, že pokud jde o věc v původním řízení, nelze na základě spisu předloženého Soudnímu dvoru učinit závěr, že uvedení společnosti Baltic Agro celními zástupci jakožto příjemce v jejich celních prohlášeních nebo přijetí či dodatečná kontrola takových prohlášení po podání žádosti o jejich zrušení představuje chybný postup na straně celního orgánu.
- 39 I kdyby tyto skutečnosti zakládaly chybný postup umožňující zrušení celních prohlášení dotčených ve věci v původním řízení, je v každém případě třeba zdůraznit, že takové okolnosti nedávají společnosti Baltic Agro nárok na osvobození od antidumpingového cla zavedeného nařízením č. 661/2008, jelikož tato společnost, jak vyplývá i z bodu 31 tohoto rozsudku, nadále nesplňuje podmínky stanovené v článku 3 tohoto nařízení k tomu, aby mohla být považována za prvního nezávislého odběratele v Unii.
- 40 Za těchto podmínek je třeba na třetí otázku odpovědět tak, že článek 66 a čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby celní orgán provedl dodatečnou kontrolu antidumpingového cla, pokud byly žádosti o zrušení celních prohlášení stejně jako za okolností věci v původním řízení podány z důvodu, že v nich bylo uvedeno nesprávné jméno příjemce, a tento orgán uvedená prohlášení přijal nebo provedl kontrolu po obdržení uvedených žádostí.

Ke čtvrté otázce

- 41 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda je článek 66 celního kodexu a článek 251 nařízení č. 2454/93 v souladu se základním právem na rovnost před zákonem zakotveným v článku 20 Listiny, pokud uvedená ustanovení celního kodexu a nařízení č. 2454/93 neumožňují v rámci společného celního sazebníku ve smyslu článků 28 SFEU a 31 SFEU zrušit na žádost nesprávné celní prohlášení a přiznat tak nárok na osvobození od antidumpingového cla příjemci, který by jej mohl uplatnit, kdyby k takovému pochybení nedošlo.
- 42 Předkládající soud v tomto ohledu tvrdí, že ustanovení celního kodexu a nařízení č. 661/2008 dotčená ve věci v původním řízení sice neumožňují zrušit celní prohlášení za účelem opravy jména příjemce dotyčného zboží a brání tak společnosti Magnet Grupp uplatnit nárok na osvobození od

antidumpingového cla, který by mohla uplatňovat, kdyby k takovému pochybení nedošlo, nicméně vyvstává otázka porušení základního práva na rovnost před zákonem, jelikož se společnostmi dotčenými ve věci v původním řízení, které se v zásadě nachází v téže situaci, není zacházeno stejně.

- 43 Jak však bylo konstatováno v bodě 38 tohoto rozsudku, ve věci v původním řízení nedošlo k pochybení, které by umožňovalo zrušení celních prohlášení. V tomto ohledu je třeba podotknout, že deklarant má povinnost poskytnout v celním prohlášení správné informace. Tato povinnost plyne ze zásady neodvolatelnosti celního prohlášení poté, co je přijato, přičemž výjimky z této zásady přesně stanoví předpisy Unie v této oblasti (rozsudek DP grup, C-138/10, EU:C:2011:587, body 39 až 41).
- 44 Je třeba též konstatovat, že situace podniku, který splnil podmínky článku 3 nařízení č. 661/2008 a správně vyplnil celní prohlášení pro účely nároku na osvobození od antidumpingového cla, je nesrovnatelná se situací podniku, který tyto podmínky nesplnil.
- 45 Jak bylo dále uvedeno v bodech 31 a 39 tohoto rozsudku, i kdyby byla celní prohlášení dotčená ve věci v původním řízení vyplněna správně, společnost Baltic Agro by nemohla uplatňovat nárok na osvobození od antidumpingového cla, jelikož v každém případě nesplňuje podmínky čl. 3 odst. 1 nařízení č. 661/2008.
- 46 Na čtvrtou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že článek 66 celního kodexu a článek 251 nařízení č. 2454/93 jsou v souladu se základním právem na rovnost před zákonem zakotveným v článku 20 Listiny v případě, kdy uvedená ustanovení celního kodexu a nařízení č. 2454/93 neumožňují v rámci společného celního sazebníku ve smyslu článků 28 SFEU a 31 SFEU zrušit na žádost nesprávné celní prohlášení a přiznat tak nárok na osvobození od antidumpingového cla příjemci, který by jej mohl uplatnit, kdyby k takovému pochybení nedošlo.

K nákladům řízení

- 47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 661/2008 ze dne 8. července 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska v návaznosti na přezkum před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 a na částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96, musí být vykládán v tom smyslu, že společnost usazenou v členském státě, která koupila dusičnan amonný pocházející z Ruska prostřednictvím jiné společnosti, která je rovněž usazena v členském státě, za účelem jeho dovozu do Unie, nelze považovat za prvního nezávislého odběratele v Unii ve smyslu tohoto ustanovení, takže nemá nárok na osvobození od konečného antidumpingového cla stanoveného nařízením č. 661/2008 pro tento dusičnan amonný.**
- 2) **Článek 66 a čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby celní orgán provedl dodatečnou kontrolu antidumpingového cla, pokud byly žádosti o zrušení celních prohlášení jako za okolností ve věci v původním řízení podány z důvodu, že v nich bylo uvedeno nesprávné jméno příjemce, a tento orgán uvedená prohlášení přijal nebo provedl kontrolu po obdržení uvedených žádostí.**

- 3) Článek 66 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 1791/2006, a článek 251 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 312/2009 ze dne 16. dubna 2009, jsou v souladu se základním právem na rovnost před zákonem zakotveným v článku 20 Listiny základních práv Evropské unie v případě, kdy uvedená ustanovení nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 1791/2006, a nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 312/2009, neumožňují v rámci společného celního sazebníku ve smyslu článků 28 SFEU a 31 SFEU zrušit na žádost nesprávné celní prohlášení a přiznat tak nárok na osvobození od antidumpingového cla příjemci, který by jej mohl uplatnit, kdyby k takovému pochybení nedošlo.

Podpisy.